

ພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີ

ກາຮສຶກຍາແໜ່ງໝາດ (ລັບປີ່ ۳)

ພ.ສ. ۲۵۵۷

ກູມືພລອດຸລຍເດືອນ ປ.ຮ.

ໃຫ້ໄວ້ ດີວັນທີ ۱۲ ກຣກູາຄມ ພ.ສ. ۲۵۵۷

ເປັນປີ່ ۶۵ ໃນຮ້າກາສປ້າຈຸບັນ

ພຣະບາທສາມເຈົ້າພຣະປຣມິນທຣມຫາກູມືພລອດຸລຍເດືອນ ມີພຣະນຣມຣາຊໂອງກຣໂປຣດເສົ້າ ໧
ໃຫ້ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ເປັນກາຮສຶກຍາແກ້ໄຂພື້ນເຕີມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍກາຮສຶກຍາແໜ່ງໝາດ

ຈຶ່ງທຽງພຣະກຣຸດາໂປຣດເສົ້າ ໧ ໃຫ້ດຣາພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີຂຶ້ນ ໄວໂດຍຄໍາແນະນຳແລະຍືນຍອມຂອງ
ຮ້າກາສ ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້

ມາດຣາ ១ ພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີນີ້ເຮັດວ່າ “ພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີກາຮສຶກຍາແໜ່ງໝາດ (ລັບປີ່ ۳)
ພ.ສ. ۲۵۵۷”

ມາດຣາ ២ ພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີນີ້ໃຫ້ໃໝ່ບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນດັດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຍກົງຈານຸບກ່າວ
ເປັນຕົ້ນໄປ

ມາດຣາ ៣ ໃຫ້ຍົກເລີກຄວາມໃນມາດຣາ ៣ ແ່ານພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີກາຮສຶກຍາແໜ່ງໝາດ
ພ.ສ. ۲۵۵۷ ຈຶ່ງແກ້ໄຂພື້ນເຕີມໂດຍພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີກາຮສຶກຍາແໜ່ງໝາດ (ລັບປີ່ ۲) ພ.ສ. ۲۵۵۶
ແລະໃຫ້ໃໝ່ຄວາມຕ້ອໄປນີ້ແທນ

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภากาชาดไทยในราชกิจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ประจำศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ในการผังที่สถานศึกษาได้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดรับการศึกษาของสถานศึกษานั้น เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการผังที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวาระหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มี การศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางร่างกาย จิตใจ สมปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรืออุบัติเหตุ

(๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษาอุปกรณ์หรือการศึกษาตามอัชญาคัย

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

“ในการดำเนินการตามวาระหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษา ของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษา มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้มีสัมฤทธิผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้